Ч. 145. Пятниця 16 (3) липня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Становище парляментарних сторонництв по замкненю ради державної. — Справи угорскі. Ворохобня в Персиї.

Зараз по неудачи переговорів задля усуненя обструкциї зібрало ся христ.-суспільне сторонництво під проводом д-ра Люеґера, щоби висловити найглубший жаль задля сеї неудачи урухомленя парляменту. Сторонництво осуджує рішучо викликану личними причинами обструкцию, що змагала лише до поваленя правительства, щоби на то місце засісти, і висловлює свій жаль, що всї змаганя до удержаня парляменту не повели ся. Поручено управі сторонництва подбати всїми способами о те, щоби привернути можливість законодатної роботи в державній радї в інтересі населеня.

Социял-демократичний союз видав поклик до виборців, в котрім нарікає на замкнене сесиї, котра нїчого не зробила для робучих верств суспільности, для злагодженя дороженї і обезпеченя робучих. Вину того приписує поклик особливо ческим хлїбобобникам.

Представителї „Слав. Союза“ оповістили також заяву по замкненю сесиї, і супротив заперечення бар. Бінерта зазначують, що оповіщене правительства про наради представителїв Слав. Союзи з бар. Бінертом невірне, неповне і тенденцийне і що в тім оповіщеню правительственнім нема найменшої згадки про те, що бар. Бінерт відкинув постановлене єму домагане, щоби всїм своїм впливом політичним встоював за корисним викупом боснїйских кметів і що наглою перервою нарад удаременив сформуловане условій Славяньского Союза. Однак деякі участники сеї наради потверджують, що оповіщене правительства зовсїм вірне.

Про замкнене сесиї висловили деякі провідники парляментарні свої погляди, подані віденьскими дневниками. Др. Шустершиц уважає замкнене сесиї успіхом обструкциї, котра по буджеті не хотїла допустити до нїякої дальшої роботи. Тим зазначено, що в Австриї не можна правити против Славян так само, як і против кождої иншої народности. П. Удржаль заявляє, що тривку сторонність законодатної роботи в держ. радї може обезпечити лише упорядковане справ в ческім соймі.

В угорскім соймі, котрому представив ся новоіменований кабінет дра Векерлього, розвинула ся на широкі розміри розправа над королївским рескриптом про іменоване сего кабінету. Однак сойм наконечно приняв до відомости іменоване „нового кабінету“ дра Векерлього і відрочив ся аж до 28 го вересня. Однако ся довга розправа, переведена в соймі над королївским рескриптом і поставленими з его нагоди внесенями, кидає ярке сьвітло на положене в соймі перед самим его відроченем.

Вправдї відкинено значною більшостию всї внесеня, які виходили з крайного крила ґруп банкової независимости (Юста), а особливо резолюциї з виявою недовіря звернені против дра Векерлього. Але за те ухвалено внесене Баконього подане Кошутівцями з заявою, що они стоять при своїм домаганю покликаня правительства з соймової більшости, значить, з самих независимців, а палата висловила тим способом, що в осени буде піддержувати лише таке правительство, котре буде основане на засадї більшости. Тим способом се внесене, котрому инше розуміне піддають Юстовцї, а инше Кошутівцї, містить в собі новий зарід кризи, перед якою опинить ся угорский сойм в осени нової запутанини.

Угорский сойм ухваленем внесеня Баконього полишив по собі осінній сесиї спадщину дуже небезпечну, бо кризу. З хвилею, коли сойм збере ся 28 вересня, вибухне она на ново. Независимцї докорювали все Деакістам і угорским лїбералам, що мінїстерства тих сторонництв повалювано внутрішними ворохобнями з посеред тих сторонництв, а тимчасом се

---

25)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Через кілька неділь не уступав ся менї з уший той шум. Я вчув его перший раз, коли готелева тарадайка вечером по приїздї везла мене через спляче місто. З шутрованого гостинця в'їхали ми нараз на широку асфальтовану улицю. Доми з крамами, де можна всего купити „на памятку“, почали нараз зміняти ся в хороші двірки з городами, а серед тої наглої тишини, яка настала по їздї зелїзницею, шуміло щось і гудїло величаво і торжественно. Але хоч і як великий і страшенний був той шум, то однак не було в нім нїчого, що могло би було пригнобити і перепудити. То не шуміло так грізно і застрашаючо, як шумить тодї, коли якась велика ріка прірве береги або греблю, хоч той шум дуже нагадував таку подію в природї. Було в тім шумі щось безконечно спокійного і торжественного, то нїби гудїв голос орґанів в якімсь величавім соборі. Але аж на другий день рано міг я побачити, де і що було причиною того шуму.

Місто Найеґре-Фольс есть собі як на Америку лиш мале місточко, що має яких 20.000 жителїв. Оно хороше і чистеньке, має широкі і асфальтовані улицї, при котрих стоять хороші віллї, а котрі ведуть до великого парку над рікою. Поза зеленими площами в тім парку та поміж гарно виплеканими деревами і корчами видніє ся запінена вода: то розтока Найеґри, що пливе до водоспаду. З тїни старих розлогих плятанів, між котрими стояла наша гостиниця, вела спадаюча борзо в долину стежка аж безпосередно до того місця, звідки виходив той дивний шум. Заким однак підемо оглядати чудо сьвіта, послухайте кілька слів про саму ріку, яка его викликує.

Ріка Найеґре (Ніяґара) сполучає два великі озера Ірі (Erie) і Онтеріо (Ontario) і творить границю межи Канадою а удільною ню йоркскою державою; она пливе на північ і есть 55 кільометрів довга. Може яких 10 кільометрів понизше форту Ірі (в тім місци, де ріка випливає з озера), ділить ся она на дві розтоки, котрі обливають остров Ґренд-Айленд (Grand-Island), належачий до ню-йоркскої держави, а відтак по 15 кільометрах дороги сполучають ся знову. Перед випливом західної розтоки лежить британський островець Неві (Navy). Може на яких 7 кільом. понизше, при острім закруті із заходу на північ, званім Детур, творить ріка славний водоспад Найеґре, найбільший і найвеличавійший на цілім сьвітї.

Сонце стояло між хмарами, коли я досьвіта пустив ся знову через корчі і парки в долину до ріки. Тепер той вчерашний шум перемінив ся вже в гук громів, біла пара води піднимала ся як далеко і широко до неба а моя стежка звела мене нараз аж над саму ріку. Я опинив ся над краєм великої, прямокутної дебри, що виглядала мов би величезна скриня, викопана руками велитів в широкій долинї. На краю тої дебри видне остров зарослий лїсом. То Ґот-Айленд (Goat-Island) або „козячий остров“, котрий розділяє тут ріку на дві части так, що она двома спадами мусить сплывати в долину. Може третина води котить ся тут перед островом просто в глубину а других дві третини спливають на другім боцї острова мов би якась величезна лїйка. А там в долинї пливе ріка дальше новою дорогою, але вже може половину вузшою як в горі. Все то видить чоловік в одній хвили, але до сьвідомости єму то не приходить. До сьвідомости приходить єму лиш величаве чудо природи, котре в сїй хвили підносить его десь в инший сьвіт, сьвіт краси і величи.

На козячий остров виходить ся через вузшу розтоку по хорошім камінним помостї о плоских каблуках. З полудневого кінця сего острова видко ще цілу, не розділену ріку, котра виглядає там мов би одно велике озеро і так спокійне, що в его водї відбивають ся вершки дерев подальших над берегами лїсів. Аж по обох боках острова зачинає вода рушати ся і бурити ся. Насамперед пінять ся поодинокі филї і творять нїби білі гребенї а відтак вода спадає в долину і викликує той шум, котрий чути далеко.

З боку коло козячого острова, в другій ширшій розтоцї, видніють ся три малі острови,

справдило ся тепер і на независимцях. Кабінет Векерлього упав не в парляментарній борбі, але ворохобнею, викликаною Юстом. І ся ворохобня довела не тілько до кризи кабінету, але й парляменту.

Та криза розбила більшість парляментарну і захитала можливість сеї ухвали, яка запала тепер в соймі — утворене кабінету на основі засади більшости.

Таким способом оба парляменти по сей і по той бік Литави опинили ся перед поважними кризами, а недовгий літний відпочинок розкривае виганди на важкі потрясеня в обох половинах монархії.

В Персиї, як здаеть ся, хилить ся побіда на сторону ворохобні. Як звістно, телеґрами з послідних днів доносили, що ворохобники наближають ся скорим походом до Тегерану та що вже й висше духовеньство злучило ся з ними і проголосило сьвяту війну против шаха. Остаточно вчера прийшли до Льондона вісти, що Тегеран, столиця Персиї, здобутий ворохобниками, котрі там удержують взірцевий порядок. Збирають ся они напасти з цілою силою на дільницю міста, яку ще держать в своїх руках войска шаха. До ворохобників пристало й ціле населене міста. Ворохобники впевнили европейских послів, що при взірцевім ладі в їх войску Европейцям не грозить ніяка небезпечність. Що робить шах, поки що не знати. Одні телеґрами доносять, що він сховонив ся до одного з заграничних посольств, другі, що утік до одного з своїх укріплених замків. Войска его переходять громадно до ворохобників.

Новинки.

Львів, дня 15-го липня 1909

— **Преосьв. еп. Хомишин** виїздить нині зі Станиславова на літний відпочинок.

— **З зелїзниць.** З днем 1 липня с. р. розширено круг діланя перестанку Обервайден лежачого поміж перестанком Вайкендорф і стацією Мархеґ також для руху товарового.

— **Пригадуємо,** що перша хліборобска вистава в Стрию буде отворена 19 вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своеї ріллї і праці. Зголошеня належить слати на адресу: Краевий Союз господарско молочарский в Стрию.

— **Нова галузь своерідного промислу.** Наші учителї, ученики середних і народних шкіл та їх родичі можуть приняти до відомости радістну звістку, що на найблизший шкільний рік вийдуть шкільні зшитки накладу Руского Тов. педаґоґічного, яке в тій цїли увійшло в порозуміне з переплетнею наукового Товариства ім. Шевченка, де ті зшитки будуть вирабляти ся. Дохід з підприемства буде обернений на школи Руского Тов. педаґоґічного. Тому заздалегідь треба домагати ся у купців, щоби мали на складі зшитки Руского Тов. педаґ. які своею якостю і ціною не будуть уступати ніяким иньшим продуктам того рода. В продажи появлять ся они вже в першій половині серпня. Гуртівний склад буде в переплетни Наукового Тов. ім. Шевченка у Львові (ул. Чарнецкого ч. 26). куди при більших замовленях треба звертати ся. Дрібна продаж в усіх паперових торговлях.

— **Шкільна анкета.** В днях 19 і 20 с. м. відбуде ся у Львові третя з черги анкета для обдуманя справ з области шкільної адміністрациї. Предметом анкети буде кільканацять питань з краевого закона з 1895 р. про закладане та уладжуване публичних народних шкіл і про обовязок посиланя до них дітий, а також з краевого закона з 1904 р. про кошти закладаня народних шкіл, їх удержуваня та про шкільні фонди.

— **Зміни титулів.** Цїсарскою постановою дозволено, щоби старші прокуратори V кл. ранґи носили титул радника Двора і старшого прокуратора, прокуратори VI кл. ранґи титул першого прокуратора, субститути прокураториї VII кл. ранґи титул прокуратора, а субститути VIII кл. ранґи титул заступника прокуратора. Рівночасно уповажнено п. Міністра справедливости, щоби урядникам прокураториї, виступаючим з чинної служби, позволив носити нові титули, відповідаючі їх клясї ранґа.

— **Зміни в запровіянтованю армії.** Австрийска войскова управа мае небавом завести зміни в запровіянтованю вояків. І так зупові консерви будуть зовсім знесені, сухарі будуть з пшеничної муки, цукру, молока і яець. Замість кави і цукру заведено кавові консерви; до приправлюваня зуп і страв систематизовано ярину, цибулю та оцет. Також порциї вівса для коний піднесено з пів до 1 кільоґрама. З огляду на легкість і швидкість зладжуваня теплої їди для армії в поли на нових кухнях і приладах до вареня, знесено зовсім дотеперішних пільних маркетанів.

— **Крадежи на почтах.** В почтовім уряді в Тернополи касиери Кеніґсберґ і Чубатий при обчисленю головної каси замітили минувшого четверга на превеликий страх недостачу 8.000 корон. Мимо всяких дослідів годі було ствердити, де так значна квота могла подїти ся. Оба касиери, один в VII а другий в VIII ранзї, тїшили ся доброю опінією і були добре ситуовані, так що дефравдация з їх боку неправдоподібна. Того дня виплачувано більші суми і можливе, що касиери при виплаті помилили ся. Можливе також, що хтось, користаючи з хвилевої неуваги урядника, украв ті гроші. В суботу приїхав зі Львова комісар на слідство і обох урядників засуспендовано. Кеніґсберґ зізнав, що до віконця каси зголосив ся якийсь чоловік, подобаючий на згінника і просив о зміну 8 тисячкоронових банкнотів. Касиер сповняючи его бажаня, дав ему по сто штук 20-коронових банкнотів, числячи їх лише по тисяч корон. Згінник взяв гроші і пропав без вісти, наслідком чого в касі нестало 8.000 корон. Прибувший зі Львова інспектор Коваржик дав Кеніґсберґови реченець трох днів до покритя тої суми. В понеділок Кеніґсберґ мав гроші звернути, але мимо всяких заходів не міг нігде їх роздобути. Того дня пішов до купелевого заведеня при ул. Львівскій і там утопив ся. Кеніґсберґ лишив листи до інспектора Коваржика, директора почт Сефериновича, а крім того вислав письмо до міністерства торговлї. — Не менше сензацийною е крадіж гроший, якої доконано минувшої пятниці в почтовім уряді на Мінорітен, у Відни. До віконця урядника Франца Ленка, що відбирав вплати на чеки почтової каси ощадности і мав перед собою купу банкнотів, котрі укладав після їх вартости, приступив якийсь мужчина. Заки урядник звернув ся до него, задзвонив телефон в сусїдній комнаті, де урядував начальник почти. Тому що начальник перед хвилею вийшов на обід, Ленк удав ся до телефона, замкнувши банкноти в зелїзній касетці, але забувши витягнути ключик. На его кликаня до телефону не зголосив ся ніхто і Ленк вернув ся до свого бюрка, де побачив, що ролета від касети піднесена, а в передїлці, де находили ся грубі банкноти, нетавало 100 банкнотів по 1000 корон в одній пачці і 19 окремих банкнотів по 1000 корон, разом 119.000 корон.

На счинений аларм збігли ся урядники від сусїдних бюрок, прикликано полїцию і розпочались доходженя. Показало ся, що в критичній хвили перед віконцем стояв возьний краевого видїлу, хотячи надати гроші. Коли урядник відійшов до телефону, возьний за-

що стоять там ніби як човни коло великого корабля. Они сполучені з собою мостами. Вода жене крізь вузкі проливи з такою силою, мов би хотіла вирвати ті скали, що лежать перед островами. Она провертїла глубокі діри в скалах; сильнїйшими виглядають ті місця, де зеленава струя води мов би одна маса твердого леду суне ся по гладких скалах зі страшенною скоростию а розбиваючись в споді, розбрискуе ся у воздусі піною, що робить враженe нї би снїгової заметелї в зимі. Часами бухае тут густа пара і підносить ся мов білий дим від вибуху якоїсь бомби, а коли случайно сонце присьвітить, то над цілою пропастию піднимае ся красна дуга.

Я перейшов по мості на козячий остров і пустив ся стежкою до більшого водоспада, званого Горешу (Horseshoe — кіньска підкова), що лежить межи сим островом а канадийским берегом, на котрім видніе ся парк королевої Вікториї. По дорозї стрічав я тут американьских прогульковців, котрі байдужно на всю красу водоспаду сиділи собі на лавках або лежали в траві. Якась родина живила ся на лавці і порозкидала довкола себе повно паперів та якихсь коробок. Батько, судячи по его плюваню, жув тютюн на закуску, матїр обгризала брескву а син, невеличкий хлопчиско, розчитував ся в ґазеті. В тїни на мураві лежало кілька мужчин, поздоймавши з себе сурдути та жартували з дівчатами, сьміяли ся і вирабляли крики. Мене аж злість брала, що тим людем так байдужна ціла ся краса природи, але я й зараз погадав собі, що для них то нічо нового.

Водоспад Горешу заломлюесь трохи коло скали Торрапін а відтак сягае широким каблуком в ріку так, що вода спадаючи творить ніби величезний котел або якусь лїйку. Вода насамперед точить ся по скалистих порогах а відтак вигладжуе ся на кантї скали і спадае в долину прекрасною смараґдово-зеленою масою а наконець розбивае ся на сріблисті струї та спадае зі страшенною силою у пропасть. Цїлий котел наповняе ся білою парою а вітер жене иноді високі стовпи з неї понад береги, де она спадае як дрібонький дощик. А з білої глубини, в котрій ніби варить ся і кипить, чути глухий, важкий гуркіт, як колиб поїзди зелїзничі їхали по мості або як би десь далеко гриміло, чути той якийсь дивний шум, від котрого й ріка дістала свою назву „громи вод“.

По спадї показуе ся ріка в глубокій долинї крізь щораз рідшу мрачну ослону мов би кипяче молоко, вкрита ціла білою піною; але небавком стае она така ясно зелена як ті бистрицї, що випливають з під ожеледців, а наконець робить ся синява; спокійно пливуча, мов би утомлена вода показуе ще лиш попід скалистими берегами білі смуги піни. Тут в долині, на вузкім клинци землї, межи водою а стрімкими скалами, стоять погані фабрики, шопи, парові крани і купи румовища а ще дальше в долинї видніе ся богато метрів довгий плякат якоїсь фірми, що виробляе біскіти. Від тої американьскої погонї за доляром аж недобре робить ся, але Американцї ще й тїшать ся може, що хтось впав на ту ґеніяльну гадку виставити тут так величезний плякат.

Підчас коли водоспад Горешу есть 578 метрів широкий і по середині на 44 метрів високий, то водоспад по правім боцї ріки або американьский водоспад есть лиш на 330 метрів широкий а на 47 метрів високий. Вода сего водоспада не есть так смараґдова як там того більшого, лиш длятого, що маса води тут тонша, показуе більше жовтаву оливково зелену краску. Коли в долинї вітер розвіе ту хмару пари, яка тут творить ся від водоспаду, то видко мовби тїни якісь темні скали. Трохи дальше поза другим водоспадом сполучае легкий зелїзний міст оба високі береги. Оба береги тут, як канадийский так і американьский, украшені парками а звідси при заходячім сонцu представляе ся красний вид на американьский водоспад. Зелені дерева і зарослі мохом скали по боках водоспаду сьвітять ся огнистими бронзовими красками, вода блищить ся як срібло або мінить ся як перловина, мрака в долинї, котру вже сонце не засягае, стае рожево сіра а де піднесе ся стовп розбрисненої води в гору, там вирине з долини кусень дуги иноді мовби вістре якоїсь зачарованої коси.

(Дальше буде).

держав ся коло віконця, але в тій хвили підійшов до него якийсь пан і ломаною німеччиною з анґлійским виговором спитав его, куди іде ся на улицю Маріягільф. Возьний вийшов з ним на улицю, показав ему дорогу і вернув ся по хвили до уряду, де крадіж була вже доконана. Нема сумніву, що той чужинець умисне витягнув возьного на улицю, а тимчасом его спільник доконав крадіжи. Вказує на се й те, що коли возьний вертав до середини, стрітив на коридори якогось чоловіка, котрий спішив ся на улицю. Инший сьвідок, котрий в тім часї надавав гроші при ишім віконци, зізнавав, що ті два мужчини хвильку розмовляли з собою, а потім оден відійшов, очевидячки аби сторожити, а другий лишив ся. Спершу здогадували ся, що урядника покликав до телефону якийсь спільник злодіїв, однак слідство викрило, що телефоновано з міста з запитом, чи не надійшов до одного адресата грошевий переказ. Дальше провірено, що неприсутність урядника при бюрку тревала лише 30 секунд, а що злодій для отвореня касети мусів отворити двері до перегородки і назад їх замкнути, то лишило ся ему ледви 22 секунд на доконане крадежи. Злодій зробив то незвичайно сьміло, бо за скляними перегородами сиділи при своїх бюрках инші урядники. Почта визначила за спіймане злодіїв нагороду 1000 корон і 10% від найденої при них суми.

— **Утрудненя для еміґрантів.** З Ню-Йорку доносять, що тамошні еміґрацийні власти підвисшили квоту вимагану від кождого еміґранта, висїдаючого в Ню-Йорку, з 5 долярів (25 корон) на 25 долярів (125 корон). Відносить ся то до всїх пасажирів, прибуваючих до Америки на довший або коротший час. Богато еміґрантів, котрі не могли виказати ся, що мають готівкою 125 корон, не дістало дозволу висісти на сушу і мусїло вертати до Европи.

— **З нагоди приїзду царя** на 200-лїтний ювілей битви під Полтавою полиция перетрусила всї місцевости, куди цар мав переїздити. В Київі зревідовано дільниці, заселені робітниками, а доми при ул. Володимирскій, Фундуклїівскій та инших, що ведуть до печерскої Лаври, переглядала від пивниць до піддаша, позапечатувала всї пивниці і поди, та провірювала списи льокаторів. Крім того полиция видала строгу заборону ставати підчас переїзду царя на бальконах і у вікнах. Брами домів мали бути замкнені, а каменичні сторожі мали стояти перед брамою у своїх одностроях. Полиция покликала до себе всїх сторожів і поучила їх, як мають поводити ся перед брамами і т. п. Зелїзничі шляхи, куди мав цар переїздити, обставлено войском, а рух поїздів між Київом а Полтавою на день їзди царя зовсїм замкнено. Домашні ревізиї переведено також в Полтаві і в цілій околици. І так у д. Пасїшниченка в Миргороді, коли він декламував на вечері Шевченковім, полиция перевела у него в дома ревізию, де, кажуть, найшла проклямациї революцийні, але між тим і чорносотенні. Се клопіт і трудна розвязка для полицыї. Дальше дня 20 с. м. зроблено також ревізию у д. Одинокого в Сагайдаку і у д. Надї Пекур, курсистки в Єресках, де она живе на дачі. Перетрясли у неї все, переглянули всю переписку, але нічого нелеґального не знайшовши, списали протоколи і пішли з нічим. Поарештовано також богато бродяг, так, що всї вязниці в Київі і Полтаві були пареповнені. Лише „истинно-русскі" могли свобідно рушати ся. Они зібрали ся в числї кількох тисяч і розтаборили ся під Полтавою. На сьвято прибуло також до 4 000 селян зі своїми волосними головами. Зробили се очевидно на приказ начальства, лишаючи пильні роботи в поли і коло господарства.

Про сьвяткованє полтавского бою в Київі пише „Рада" ось що: Вчера почалось у Київі сьвяткованє полтавского бою, котре протягне ся три днї. В 9. годині ранку в военно-миколаївскім соборі на Печерску архірей Інокентий відправив заупокійну службу за царя Петра І та его сподвижників, після чого на дворі коло собору відправлено панахиду за війско, що склало голови в давньому бою. Далї з военно-миколаївского собору всї рушили процесиєю до лаври, де о 1 год. на могилах Кочубея та Іскри відправлено панахиду. Вечером в салї купецкого зібраня відбулось урочисте засїданє київского виділу Імператорского военно-историчного товариства. Весь город був прибраний російскими национальними прапорцями, а вечером ілюмінований. На підмогу місцевої полициї підчас обходин полтавского сьвята у Київі в город стягнено силу полициї з Київщини й сусїдних ґуберній та війско — піхоту й кавалерию — з Василькова, Білої-Церкви, Жмеринки, Житомира.

Телеґрами.

Відень 15 липня. Є. В. Цїсар виїхав вчера рано до Ішлю, куди прибув о годині $1^1/_2$ з полудня.

Відень 15 липня. Архикнязь Франц Фердинанд з женою вернув вчера з своєї подорожи до Румунії.

Берлин 15 липня. „Reichsanzeiger" оповіщує в надзвичайнім виданю приняте димісиї князя Більова на его власну просьбу і надане ему ордеру чорного орла. Рівночасно оповіщує іменованє канцлером Німеччини Бетмана Гольвеґа, дотеперішного секретаря державного в канцлерскім уряді. Рівночасно наступили ріжні инші личні зміни у всїх міністерствах. Заступником канцлера на місце Бетмана Гольвеґа іменований міністер Дельбрік.

Константинополь 15 липня. Нота вручена Порті в справі Крети викликала в молодотурецких кругах невдоволенє. Зачувати, що міністер справ заграничних наміряє подати ся до димісиї. Після инших поголосок комітет хоче при тій нагоді повалити цілий кабінет.

Курс львівский.

Дня 14-го липня 1909.		Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		591·—	600·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		390·—	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		564·—	572·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		109·70	110·40
Банку гіпот $4^1/_2$%		99·10	99·80
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев. .		94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		96·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.		96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		94·80	95·50
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .		100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		94·10	94·80
Позичка краев. в 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		94·70	95·40
„ м. Львова 4% по 200 кор.		91·50	92·20
IV. Льоси.			
Міста Кракова		112·—	118·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденский . .	51·75	55·75
Угорскі черв. хреста	. .	30·40	34·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	67·50	73·50
Базилїка 10 кор.	. .	21·10	23·10
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·34	11·38
Рубель паперовий		2·53	2·54
100 марок німецких		117·40	117·60
Долар американьский		4·80	5·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $\mathbf{2}^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $\mathbf{8}^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $\mathbf{8}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $\mathbf{2}^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $\mathbf{12}^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $\mathbf{2}^{\underline{05}}$, 5·58, $\mathbf{6}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{12}/_9$ 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $\mathbf{12}^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $\mathbf{8}^{\underline{25}}$, 8·40, $\mathbf{2}^{\underline{45}}$, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $\mathbf{2}^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукоў. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордїєнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с, опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дївчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
История куска хлїба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенда і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).